

Prædiken til 3. søndag i fasten

Luk. 11,14-28

Første tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Engang var Jesus ved at uddrive en dæmon, som var stum. Da dæmonen var faret ud, begyndte den stumme at tale, og folkeskarerne undrede sig. Men nogle af dem sagde: »Det er ved dæmonernes fyrste, Beelzebul, at han uddriver dæmonerne.« Andre ville sætte ham på prøve og krævede et tegn fra himlen af ham. Men da Jesus kendte deres tanker, sagde han til dem: »Ethvert rige i splid med sig selv lægges øde, og hus falder over hus. Hvis nu også Satan er kommet i splid med sig selv, hvordan kan hans rige så bestå? I siger jo, at jeg uddriver dæmonerne ved Beelzebul. Men hvis jeg driver dæmonerne ud ved Beelzebul, ved hvem uddriver jeres egne folk dem så? Derfor skal de være jeres dommere. Men hvis det er ved Guds finger, at jeg driver dæmonerne ud, så er Guds rige jo kommet til jer. Når en stærk mand fuldt bevæbnet vogter sin gård, kan hans ejendele være i fred. Men kommer der en, der er stærkere, og overvinder ham, tager han straks alle de våben, som den anden havde sat sin lid til, og fordeler byttet. Den, der ikke er med mig, er imod mig, og den, der ikke samler med mig, spreder. Når den urene ånd er drevet ud af et menneske, flakker den om i øde egne og søger hvile, men uden at finde den. Så siger den: Jeg vil vende tilbage til mit hus, som jeg er drevet ud af. Og når den kommer, finder den det fejlet og prydet. Så går den ud og tager syv andre ånder med, værre end den selv, og de kommer og flytter ind dér. Og det sidste bliver værre for det menneske end det første.« Mens han sagde det, var der en kvinde i skaren, der råbte: »Saligt er det moderliv, som bar dig, og de bryster, du diæde!« Men han svarede: »Javist! Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det!«

Lukasevangeliet 11,14-28

Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det.

Jeg begynder baglæns med teksten i dag. Jesu slutkommentar til den kvinde, der kommer med sit fanudbrud / sin lovprisning af ham. *Saligt de bryster du diæde og det moderliv, der bar dig.* Udover at være en særpræget og lidt sjov hyldest, for det er jo egentlig ikke Jesus, der hyldes men Maria der prises salig. Men mon ikke det fordi denne kvinde pludselig tænker: tænk hvis det havde været mig, der havde været hans mor, og selv havde båret denne ham og haft denne fantastiske person som min egen lille baby. Det havde dog været fantastisk! Det kan nybagte mødre tale med om – og de af os, der kan huske, hvor vidunderligt det er at have en helt lille baby kan godt på den baggrund sætte os ind i kvindens pludselig henrykkelse. Tænk på den ene side, at føle glæden og lykken ved at stå med sit barn – og så samtidig stoltheden over at se det barn vokse op og blive et menneske, der gør en kæmpe forskel for mange mennesker.

Særpræget og sjovt og meget sødt og velmenende i grunden er hendes udbrud. Jesus afviser ikke hendes "Maria – bare det var mig – hyldest". Han siger JAVIST, altså "ja, ja det er fint", men så siger han "Salige er de, der hører Guds ord og bevarer det". Det afgørende ved Jesus var ikke at han var en stor stjerne, at han var veltalende og skarp og skabte både en stor tilhængerskare og en stadigt mere aggressiv flok modstandere.

Det afgørende ved Jesus var, at han kom med Guds ord til mennesker. Det vigtigste var at Gud var kommet nær gennem ham. Ligesom han siger det til de

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 753, 124 årgang
Marts 2023
ISSN 0901-2214

hadefulde farisæere, der beskyldte ham for at være i ledtog med Satan: Hvis det er ved Guds finger, at jeg uddriver dæmoner, så er Guds rige jo kommet til jer.

Det, der betød noget ved Jesus, var om han var den, der bragte Guds rige nær – eller om han ikke var det.

Jesus var hot på den tid. Havde der været en gossip-sektion på en jødisk udgave af Tv2 eller en Jerusalems-version af Se og Hør anno år 33 havde der stået en del om Jesus. Om hans tilhængere, om mirakler, På TV eller i aviser havde der været personlige fortællinger om forandrende møder med Jesus. ”Zakæus taler ud”. ”Fra spedalsk og udsat til speci-el og udvalgt”.

De mere seriøse aviser – hvis de altså havde fandtes – ville skrive analyser af Jesu betydning – politisk, religiøst og kulturelt. Der ville også være læserbreve både for og imod og anmeldelser af ”Bjergprædikenen” og baggrundsreportager om Jesu fortid i Betlehem og Nazareth. Der ville være ophidsede advarsler om den falske profet og folkeforfører fra Galilæa og sikkert både satire og spot.

Al den opmærksomhed var der om Jesus. Nu skrev, læste og så folk det ikke i aviser, blade, radio, tv og på nettet, men rundt omkring gik snakken og rygten om ham løb fra den ene ende af landet til den anden. Og der var alt fra fascinerede fans, trofaste tilhængere og markante modstandere, fatale fjender og indifferente ignoranter.

I dag hører vi mest om modstandere og fjender, men får altså også lige en fan på banen. Men både fans og fjender bliver af Jesus ledt i samme retning, stilles over for det samme spørgsmål: Hører du, ser du, erfarer du at Guds ord, Guds rige, Guds vilje med dig viser sig for dig, når du møder mig?

For det handler ikke om næsegrus beundring hverken af Jesus eller Jomfru Maria – Det handler om at høre Guds ord og bevare det.

Og når du så ser Jesu gerninger, hvordan forstår du dem så: Når han uddriver en dæmon fra et menneske, så det menneske kommer til at kunne tale igen og atter indgå i livet sammen med andre menne-

sker. Ser du det da som et fantastisk, fascinerende spændende pirrende udtryk for at der er mere mellem himmel og jord – eller ser du det som udtryk for at Jesu i virkelig har uhyggelige okkulte kræfter og er i ledtog med den onde? Eller ser du, at Guds rige bryder frem, hvor Jesus viser sig?

At høre Guds ord – det gør næsten alle – men det afgørende er, om vi bevarer det. Det, der ”gør salig” – som det er livet om at gøre er at jeg tør tro at Gud er kommet mig nær gennem Jesus. At Gud ikke er langt væk, at sygdom, nød, svigt, tvivl og sorg ikke skal skille mig fra Guds kærlighed i Jesus.

Det er dét, der er afgørende. At Jesus kommer med Guds kærlighed, at han ER Guds kærlighed, at hele hans væsen og virke er at elske mennesker og frelse os, redde os fra os selv og al vores egoisme og vores selvretfærdighed.

Jesus fik den stumme til at tale. Han fik den, der var plaget af indre dæmoner, til at leve og ånde frit og være sig selv. Han fik den blinde til at se, den udstødte til at blive inkluderet.

Det er Guds gerning og vilje med os, som Jesus så kraftfuldt viser. Gud vil have fællesskab med os og vil sætte os fri til at leve i kærlighed og uden angst og snærende bånd.

Den kærlighed som Gud vil give os, er en kærlighed, hvormed han vil fjerne, se bort fra og udradere alt det i os, som er præget af egoisme, selvretfærdighed, hårdhed osv. Den omforandrende kærlighed er det livet om, at vi bevarer i os.

Ikke at vi hverken kan høre, tage til os eller bevare den kærlighed af egen kraft, faktisk er det en omstændighed ved os mennesker, at vi igen og igen falder tilbage i egoisme og selvretfærdighed.

Derfor må vi – igen og igen – give os ind under Guds tale til os, så vi hele tiden holder os til at leve af Guds nåde, tilgivelse og kærlighed.

Det gør vi ved være lydhøre over for Guds ord, ved igen og igen at turde se vores liv som det er i al sin skæve gang i lyset fra Guds sandhed og kærlighed. Og Gud vil selv bevare os hos sig, og fylde os med kærlighed til Gud og til vores medmennesker.

Jesu advarer om den ene dæmon, der udrenses, men baner vej for syv-otte andre, fordi ”menneskets hjerte er prydet og fejlet” – ubrugt, tomt og fyldt af ingenting, ingen tro, intet håb, ingen kærlighed.

At bevare Guds ord handler om at lade troen bo og fylde i vores hjerter. At blive ved med at holde fast i troen på at vi er elskede, tilgivet, frisatte og sendt, selvom vi kan være nogle klaphatte og hundehoveder.

Da er vi salige, når vi hører Guds ord og bevarer det.

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke, Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/Søndagslæsning
– her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov — Farvergade 27
1463 København K
vartov@vartov.dk

Jens Carl Moesgård Nielsen

Sognepræst, Herning Kirke

Salmer (Den Danske Salmebog):

Nr. 739: Rind du op i Jesu navn

Nr. 305: Kom, Gud Helligånd, kom brat!

Nr. 639: Når i den største nød vi stå

Nr. 187: Rettens spir det alt er brækket

Nr. 345: Guds menighed er jordens største under!

Nr. 266: Mægtigste Kriste, menighedens Herre